DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 września 1937 r.

Nr 24

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

767

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 września 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia między Polską a Wielką Brytanią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 31 lipca 1937 r., dotyczącego zniżek celnych na pewne artykuły chemiczne.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Wielką Brytanią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 31 lipca 1937 r., dotyczącego zniżek celnych na pewne artykuły chemiczne.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 20 sierpnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1937 r. Nr 67, poz. 508).

Załącznik do rozp. Pr. Rz. z dnia 8 września 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 767).

Przekład.

No 94
(208/7/37)

AMBASADA BRYTYJSKA
WARSZAWA
31 lipca 1937 r.

Ekscelencjo,

Powołując się na poprzednią korespondencję dotyczącą pewnych zniżek celnych przyznanych przez Rząd Polski na wyroby chemiczne, przetworzone w Zjednoczonym Królestwie i stamtąd wywożone, a wymienione w liście pierwszej, załączonej do Umowy Handlowej pomiędzy Polską a Zjednoczonym Królestwem, podpisanej w Londynie dnia 27 lutego 1935, które to zniżki przestały obowiązywać zgodnie z postanowieniami tej Umowy — z polecenia Głównego Sekretarza Stanu Jego Królewskiej Mości dla Spraw Zagranicznych, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji następujące porozumienie, składające się z niniejszej noty i noty, zawierającej jej potwierdzenie przez Waszą Ekscelencję:

1) Rząd Polski zobowiązuje się stosować do 31 grudnia 1937 r. zniżki celne wymienione poniżej na wypadek wwozu do Polskiego Obszaru Celnego, następujących wyrobów chemicznych, przetworzonych w Zjednoczonym Królestwie i stamtąd wywożonych:

Poz. Taryfy Celnej Polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych za pozwoleniem Ministra Skarbu	22.50 do 31.XII.1937
z 334	Cremor tartari (oczyszczony kwaśny winian potasu) . .	b. c. do 31.XII.1937
z 339	Kwas benzoesowy, za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	60 do 31.XII.1937
393 z p. 1	Chlorek benzylu, chlorek benzalu	9 do 31.XII.1937
397	Związki aminowe szeregu aromatycznego, ich pochodne, sole: z p. 1. Orto, meta i paratoluidyna oraz ich mieszaniny . .	15 do 31.XII.1937
	z p. 2. Dwumetyloanilina, etylobenzyloanilina i jej kwas sulfonowy	75 do 31.XII 1937
	p. 10 Aminoantrachinon (alfa i beta)	35 do 31.XII.1937
398 p. 1a	Rezorcyna	20 do 31.XII.1937
399 z p. 1	Dwumetyloaminofenol, dwuetyloaminofenol	105 do 31.XII.1937
400 z p. 1	Fenylosulfometylopyrazolon, fenylometylopyrazolon . .	35 do 31.XII.1937
z 401	Keton Michlera	105 do 31.XII.1937
z 402	Fenylohydrazyna	75 do 31.XII.1937

2) Niniejsze porozumienie wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty ustalonej za wspólną zgodą w notach następnie wymienionych i obowiązywać będzie dopóki pozostaje w mocy Umowa Handlowa między Polską a Zjednoczonym Królestwem z dnia 27 lutego 1935.

3) Postanowienia p. 1 stosowane będą prowizorycznie począwszy od dwudziestego dnia po dacie niniejszego porozumienia.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za powiadomienie mnie czy Rząd Polski przyjmuje powyższe porozumienie.

Korzystam ze sposobności, aby ponowić Waszej Ekscelencji zapewnienia mojego najwyższego poważania.

A. Francis Aveling

Jego Ekscelencja
Pan J. Beck
Minister Spraw Zagranicznych

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Nr P. II. WB. 65/45-37

Panie Chargé d'Affaires,

Notą swą z dnia 31 lipca 1937 r. Nr 94/208/7/37 zechciał mi Pan zakomunikować co następuje:

„Ekscelencjo,

Powołując się na poprzednią korespondencję dotyczącą pewnych zniżek celnych przyznanych przez Rząd Polski na wyroby chemiczne, przetworzone w Zjednoczonym Królestwie i stamtąd wywożone, a wymienione w liście pierwszej, załączonej do Umowy Handlowej pomiędzy Polską a Zjednoczonym Królestwem, podpisanej w Londynie dn. 27 lutego 1935, które to zniżki przestały obowiązywać zgodnie z postanowieniami tej Umowy — z polecenia Głównego Sekretarza Stanu Jego Królewskiej Mości dla Spraw Zagranicznych, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji następujące porozumienie, składające się z niniejszej noty i noty, zawierającej jej potwierdzenie przez Waszą Ekscelencję:

1) Rząd Polski zobowiązuje się stosować do 31 grudnia 1937 r. zniżki celne wymienione poniżej na wypadek wwozu do Polskiego Obszaru Celnego, następujących wyrobów chemicznych, przetworzonych w Zjednoczonym Królestwie i stamtąd wywożonych:

Poz. Taryfy Celnej Polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych za pozwoleniem Ministra Skarbu	22.50 do 31.XII.1937
z 334	Cremor tartari (oczyszczony kwaśny winian potasu) . .	b. c. do 31.XII.1937
z 339	Kwas benzoesowy, za pozwoleniem Ministra Skarbu . .	60 do 31.XII.1937
393 z p. 1	Chlorek benzylu, chlorek benzalu	9 do 31.XII.1937
397	Związki aminowe szeregu aromatycznego, ich pochodne, sole:	
	z p. 1. Orto, meta i paratoluidyna oraz ich mieszaniny . .	15 do 31.XII.1937
	z p. 2. Dwumetyloanilina, etylobenzyloanilina i jej kwas sulfonowy	75 do 31.XII.1937
	p. 10 Aminoantrachinon (alfa i beta)	35 do 31.XII.1937
398 p. 1a	Rezorcyna	20 do 31.XII.1937
399 z p. 1	Dwumetyloaminofenol, dwuetyloaminofenol	105 do 31.XII.1937
400 z p. 1	Fenylosulfometylopyrazolon, fenylometylopyrazolon . .	35 do 31.XII.1937
z 401	Keton Michlera	105 do 31.XII.1937
z 402	Fenylohydrazyna	75 do 31.XII.1937

2) Niniejsze porozumienie wejdzie w życie trzydziestego dnia od daty ustalonej za wspólną zgodą w notach następnie wymienionych i obowiązywać będzie dopóki pozostaje w mocy Umowa Handlowa między Polską a Zjednoczonym Królestwem z dnia 27 lutego 1935.

3) Postanowienia p. 1 stosowane będą prowizorycznie począwszy od dwudziestego dnia po dacie niniejszego porozumienia.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za powiadomienie mnie czy Rząd Polski przyjmuje powyższe porozumienie."

Potwierdzając odbiór powyższej noty, mam zaszczyt powiadomić Pana, że Rząd Polski przyjmuje porozumienie zaproponowane w tej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie chargé d'Affaires, zapewnienia mego poważania.

J. Beck

Warszawa, dnia 31 lipca 1937.

Do Pana
A. Francis Aveling
Chargé d'Affaires a. i.
Jego Brytyjskiej Mości
w Warszawie

768

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 7 września 1937 r.

w sprawie dodatkowego kredytu na rok 1937/38.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 w grupie A. Administracja, w części 9 Ministerstwo Sprawiedliwości, w wydatkach zwyczajnych, w dziale 2 „Wymiar Sprawiedliwości", w § 9 „Remont i konserwacja nieruchomości" kredyt w kwocie 150.000 zł na pokrycie najpilniejszych kosztów remontu prawego skrzydła budynku Sądu Okręgowego w Warszawie.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 10 września 1937 r. Nr 208, poz. 346).

769

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 sierpnia 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy".

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf pierwszy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 25) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 81) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Zarząd przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" należy do Dyrekcji tego przedsiębiorstwa, podporządkowanej Ministrowi Skarbu.

Na czele Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego stoi Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego, odpowiedzialny wobec Ministra Skarbu za całokształt działalności przedsiębiorstwa.

Członkami Dyrekcji są Szefowie działów.

Minister Skarbu ustala w drodze zarządzeń organizację wewnętrzną Dyrekcji, tudzież zakres kompetencji Dyrektora. Zarządzenia te będą ogłaszane w Monitorze Polskim".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przeduk z Dz. U. R. P. z dnia 13 września 1937 r. Nr 66, poz. 505).

770

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 sierpnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1936 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku przemysłowego od zapałek.

Na podstawie art. 37 ust. (2) ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1936 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku przemysłowego od zapałek (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 121) § 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 3. Scalony podatek przemysłowy od zapałek wynosi:

a) od zapałek normalnych i innych zapałek zaliczanych do rzędu zapałek normalnych — zł 34.40 od jednego miliona zapałek;

b) od wszelkich innych zapałek — zł 43 od jednego miliona zapałek".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do obrotów, osiągniętych począwszy od dnia 1 lipca 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 września 1937 r. Nr 66, poz. 506)

771

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 sierpnia 1937 r.

w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa „Zakłady Południowe Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Nisku.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie tworzy się w siedzibie przedsiębiorstwa „Zakłady Południowe Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Nisku podurząd celny pod nazwą „Podurząd Celny w Nisku — Zakłady Południowe".

Urzędem macierzystym tego podurzędu jest Urząd Celny w Przemyślu.

§ 2. Do zakresu działania podurzędu należy odprawa celna przywożonych maszyn i aparatów, sprowadzanych dla uruchomienia przedsiębiorstwa „Zakłady Południowe Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Nisku, jak również wszystkich towarów, stanowiących surowce i półfabrykaty, przeznaczone do przerobu i zużycia w zakładach tego przedsiębiorstwa, oraz odprawa celna wywożonych towarów wyprodukowanych w zakładach wymienionego przedsiębiorstwa i wysyłanych przez ni- za granicę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1937 r. Nr 67, poz. 510).

772

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 września 1937 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów o sposobie kwalifikowania oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 349) w brzmieniu zmienionym rozporzą-

dzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 749) zarządzam co następuje:

§ 1. Kwalifikowanie oficerów i szeregowych Straży Granicznej obejmuje sporządzanie rocznych ocen kwalifikacyjnych na zasadach ustalonych w każdocześnie obowiązujących przepisach o kwalifikowaniu zawodowych oficerów i podoficerów wojska oraz polega na wypełnianiu list kwalifikacyjnych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1937 r. Nr 67, poz. 511).

773

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 sierpnia 1937 r.

w sprawie zmiany organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego („Monitor Polski" Nr 23, poz. 31) w brzmieniu rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1934 r. („Monitor Polski" Nr 206, poz. 272) i z dnia 5 stycznia 1935 r. („Monitor Polski" Nr 70, poz. 97), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Na czele Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego stoi Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Członkami Dyrekcji są Szefowie Działów. Zastępcę Dyrektora wyznacza Minister Skarbu.

2) w § 2 po wyrazie: „przełożonym" skreśla się wyrazy: „Wice - Dyrektorów i innych".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 13 września 1937 r. Nr 210, poz. 351).

774

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie odebrania koncesji i zarządzenia likwidacji kantoru wymiany p. f. „Berisch Schiff, Kantor Wymiany w Sanoku".

Na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 4 oraz ustępu ostatniego tegoż artykułu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 321) zarządzam co następuje:

Odbiera się z dniem 1 maja 1937 r. koncesję wydaną Berischowi Schiffowi na prowadzenie kantoru wymiany pod firmą „Berisch Schiff Kantor Wymiany" w Sanoku oraz zarządza się z dniem wyżej wskazanym likwidację tego przedsiębiorstwa.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 7 września 1937 r. Nr 205, poz. 339).

775

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 września 1937 r.

o uzupełnieniu spisu urzędów celnych, w których może być dokonywane wstępne badanie towarów.

Na podstawie art. 40 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610), zarządzam co następuje:

§ 1. Dołączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 grudnia 1934 r. spis urzędów

celnych, w których może być dokonywane wstępne badanie towarów (Monitor Polski Nr 287 poz. 395 z 1934 r., Nr 93 poz. 174 z 1936 r. i Nr 63 poz. 92 z 1937 r., przedruk w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 35 poz. 466 z 1934 r., Nr 11 poz. 347 z 1936 r. i Nr 10 poz. 321 z 1937 r.) uzupełnia się dodaniem (w ustępie C tego spisu) podurzędów celnych: **Siemianowice** (urząd macierzysty w Katowicach) oraz **Hajduki** (urząd macierzysty w Chorzowie).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 września 1937 r. Nr 212, poz. 354).

776

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 sierpnia 1937 r.

o sprostowaniu błędów w dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. zawierającym prawo karne skarbowe.

Na podstawie art. 5 ust. (1) p. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423) prostuje się co następuje:

W dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r., zawierającym prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581):

a) w art. 62 § 2 oraz w art. 101 zamiast „art. 49" powinno być „art. 44";

b) w art. 349 ustęp ostatni zamiast oznaczenia „§ 2" powinien mieć kolejne oznaczenie „§ 3";

c) w art. 350 § 2 w wierszu drugim zamiast „(art. 272)" powinno być „(art. 282)";

d) w art. 354 § 1 pkt e) zamiast „art. 67 i 68" powinno być „art. 57 ust. 6, 67 i 68".

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 września 1937 r. Nr 67, poz. 513).

777

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 6 września 1937 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% premiowej pożyczki dolarowej serii III.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie wypuszczenia serii III premiowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 438) w dniu 1 września 1937 r. zostało wylosowanych 100 premii na ogólną sumę 75.000 dolarów według niżej podanych wielkości premii i numerów obligacji:

40.000 dol.

533789.

8.000 dol.

1312096.

po 3.000 dol.

354777, 474236, 1379506.

po 1.000 dol.

163490, 311301, 519325, 749989, 1426431.

po 500 dol.

221967, 513493, 670913, 909443, 1110617,
498998, 670796, 791834, 978514, 1361867,

po 100 dol.

10226, 319751, 584185, 875632, 1264627,
36184, 320810, 611298, 972965, 1267091,
53332, 331381, 624035, 997704, 1269963,
54016, 338194, 630201, 1010391, 1303051,
81786, 356505, 650942, 1012788, 1309412,
114693, 381856, 700873, 1029550, 1322031,
118133, 412951, 711271, 1036565, 1343550,
141665, 418798, 724836, 1049237, 1344170,
183918, 426850, 732821, 1053515, 1352986,
197759, 429798, 739456, 1089266, 1356550,
235920, 450232, 750503, 1098306, 1364362,
242584, 466029, 762203, 1098484, 1382104,
280234, 487787, 764630, 1101942, 1383995,
303336, 525821, 768481, 1140846, 1471674,
303355, 550326, 802015, 1155627, 1485954,
307899, 568412, 813460, 1237457, 1492264.

Ogółem wylosowano 100 premii na sumę 75.000 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 września 1937 r. Nr 206, poz. 342).

778

OBWIESZCZENIE

URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 2 września 1937 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 5 do 26 sierpnia 1937 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

nr nr	data wylosowania	nr nr	data wylosowania
1153	12.VIII. 1937 r.	19836	12.VIII. 1937 r.
3466	5. " "	20207	12. " "
6015	26. " "	20574	19. " "
7953	5. " "	20929	5. " "
10896	5. " "	22835	26. " "
11515	5. " "	24372	12. " "
12134	19. " "	26542	19. " "
12892	12. " "	33833	19. " "
13296	26. " "	36417	19. " "
13367	12. " "	36960	26. " "
14252	19. " "	37847	26. " "
15437	5. " "	39254	19. " "
15917	26. " "	39491	26. " "
18659	12. " "	39610	5. " "

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 11 września 1937 r. Nr 209, poz. 349).

779

OKÓLNIK T 54 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 września 1937 r.

L. D. IV. 16428/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 104, 611 i 1268).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) Materiały roślinne, objęte poz. 104 p. 2 taryfy celnej przywozowej, ułożone w wiązki i przewiązane, należy uważać za obrobione wtedy tylko, jeżeli wiązki są przynajmniej z jednego końca obcięte i wyraźnie wyrównane.

2) Przędzę bawełnianą nitkowaną surową, powleczoną warstwą stopionej siarki, należy clić według poz. 611 p. 2 lit. „a" taryfy celnej.

Przędza taka służy do dezynfekowania (siarkowania) naczyń przez spalanie siarki.

3) Za szych ciągniony nieprawdziwy uważa się druty z miedzi, jej stopów czerwonych i żółtych, aluminium i jego stopów — o przekroju: 1) okrągłym przy średnicy 0,2 mm i mniej i 2) płaskim przy największym wymiarze przekroju 1 mm i mniej — o ile są nawinięte na szpulki, kartony itp. i o ile waga 1500 metrów takich drutów nie przekracza 1 kg.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

780

OKÓLNIK T. 53 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 września 1937 r.

L. D. IV. 22718/2/37

w sprawie clenia gotowych części i półfabrykatów sprowadzanych przez krajowe montownie samochodów do wyrobu samochodów, motocykli i ciągówek oraz w sprawie clenia części zamiennych sprowadzanych do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdansku.

W związku z rozporządzeniem o zniżkach celnych przewidującym cło zniżone za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu dla: a) półfabrykatów i gotowych części sprowadzanych przez przemysł wyrobu samochodów do wyrobu samochodów i podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli, b) części zamiennych sprowadzanych do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach, Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego wyjaśnia co następuje:

1) Według poz. 1140 punktu odpow. taryfy celnej należy clić wszelkie przedmioty metalowe stanowiące **typowe** części nadwozi samochodowych (karoserii) jak np.: stalowe odpo-

wiednio wyprasowane blachy do budowy pudeł nadwozi, usztywniające szkielety pudeł, drzwi, usztywniające obramienia drzwi i okien, dźwignie do szyb itp.

2) Według poz. 1145 punktu 14 taryfy celnej należy clić wszelkie metalowe wyroby (części samochodów) nie stanowiące typowych części nadwozi oraz wszelkie metalowe wyroby (części samochodów, motocykli itp.), nie wymienione w pp. 1 — 13 tej pozycji. Powyższe nie dotyczy silników, ich części, wyposażenia elektrycznego oraz przedmiotów przydzielonych już do odpowiednich pozycyj w drodze konwencyjnej, a mianowicie w uwadze do grup. 65, 66, 67, 69, 70, 71 w umowie handlowej z Wielką Brytanią z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. z dnia 10 sierpnia 1935 r. Nr 59, poz. 380, Dz. Urz. Min. Sk. z dnia 20 sierpnia 1935 r. Nr 23, poz. 520).

Zatem podług p. 14 poz. 1145 należy clić wszelkie osobno niewymienione części samochodowe, których rodzaj świadczy o wyłącznym zastosowaniu do samochodów, motocykli lub ciągówek, jak również i elementy mające charakter uniwersalny np.: śruby, nakrętki podkładki, zatyczki, bolce, nity, okucia, sprężyny i tym podobne wyroby pod warunkiem, że przeznaczenie ich do samochodów, ciągówek lub motocykli nie będzie nasuwało wątpliwości.

W razie powstania wątpliwości co do przeznaczenia powyższych części i wyrobów, strona powinna udowodnić ich zastosowanie przy pomocy katalogu części zamiennych samochodu, motocykla czy ciągówki, w przeciwnym razie, tego rodzaju wyroby należy clić na ogólnych zasadach.

Niniejszy okólnik ma zastosowanie tylko do towarów, sprowadzanych za cłem ulgowym na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu, pod warunkami ustalonymi w tych pozwoleniach.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu uchyla okólnik T. 27 z dnia 26 kwietnia 1937 r. L. D. IV. 5136/2/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 376 z 1937 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

781

OKÓLNIK C 80 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 września 1937 r.

L. D. IV. 22336/2/37

w sprawie nie pobierania opłaty monopolowej od spirytusu zawartego w eterze, politurach, lakierach.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 59/1937, poz. 466 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lipca 1937 r. o ustaleniu opłaty monopolowej od spirytusu na niektóre cele niekonsumcyjne.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, iż od dnia 6 sierpnia 1937 r. nie należy pobierać opłaty monopolowej od spirytusu zawartego w eterze, politurach i lakierach przywożonych z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

782

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 września 1937 r.

L. D. V. 8651/1/37

w sprawie zwolnienia Banku Polskiego od obowiązku przedkładania przewidzianych w § 90 rozp. wyk. do ordynacji podatkowej wykazów potrąceń lub odpisów list płacy przy uiszczaniu podatku dochodowego od uposażeń.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zwalnia Bank Polski od obowiązku nadsyłania władzom skarbowym przewidzianych w § 90 rozp. wyk. do ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 35, poz. 270) wykazów potrąceń lub odpisów list płacy, zawierających dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń podatku dochodowego od uposażeń służbowych (Dz. II).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

783

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 września 1937 r.

L. D. V. 6380/1/37

w sprawie unormowania kontroli poboru podatku dochodowego od uposażeń (Dz. II) oraz podatku specjalnego od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z wątpliwościami zachodzącymi przy poborze i kontroli podatku dochodowego od uposażeń (Dz. II) oraz podatku specjalnego od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

I. 1) Okólnik Min. Skarbu z dnia 27 czerwca 1922 r. L. D. P. 446/V nie został uchylony, wobec czego od władz i urzędów państwowych nie należy domagać się załączania przy wpłatach do kas urzędów skarbowych podatku od uposażeń służbowych wykazów lub odpisów list płacy.

2) Poza władzami i urzędami państwowymi, od przedkładania wykazów lub odpisów list płacy przy wpłatach podatku dochodowego od uposażeń (Dz. II) zwolnione zostały indywidualnymi zarządzeniami następujące instytucje:

a) okólnikiem z dnia 23.10.30 r. L. D. V. 5751/2/30 Państwowy Bank Rolny oraz jego oddziały,

b) okólnikiem z dnia 11.4.34 r. L. D. V. 42712/2/33 dyrekcje i zakłady Polskiego Monopolu Tytoniowego, Spirytusowego i Solnego,

c) okólnikiem z dnia 9.10.1936 r. L. D. V. 24250/2/36 Pocztowa Kasa Oszczędności,

d) okólnikiem z dnia 13.4.1937 r. L. D. V. 21394/2/37 Bank Gospodarstwa Krajowego,

e) zarządzeniem z dnia 28 listopada 1931 r. L. D. V. 6361/2/30 Bank Polski w odniesieniu do uposażeń emerytalnych,

f) równocześnie wydanym okólnikiem z dn. 6 września 1937 r. L. D. V. 8651/1/37 zwalnia się Bank Polski oraz jego oddziały od obowiązku przedkładania wykazów lub odpisów list płacy co do pozostałych uposażeń, wypłacanych jego pracownikom.

3) Ponadto obecnie, na mocy ust. (3) § 90 rozp. wyk. do ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 35, poz. 270), izby skarbowe są uprawnione do udzielania służbodawcom, zatrudniającym większą ilość pracowników, zezwoleń na nieskładanie urzędom skarbowym przy wpłatach podatku dochodowego od uposażeń wykazów bądź odpisów list płacy.

II. Wobec tego, że postępowanie w sprawach specjalnego podatku podlega przepisom ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisom dotyczącym państwowego podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym (art. 8 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 82, poz. 503), wszystkie wymienione w cz. I pkt 1), 2) i 3) niniejszego okólnika władze, urzędy i instytucje, o ile są zwolnione od obowiązku przedkładania wykazów lub odpisów list płacy przy podatku dochodowym, automatycznie są zwolnione od obowiązku przedkładania wykazów lub odpisów list płacy przy wpłatach podatku specjalnego od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych.

W podobny sposób reguluje powyższe zagadnienie przepis pkt 15) okólnika Min. Skarbu z dnia 11 stycznia 1936 r. L. D. V. 43296/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 1, poz. 38); nie jest również sprzeczny z powyższym okólnik Min. Skarbu z dnia 10 czerwca 1936 r. L. D. V. 4234/1/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 524), gdyż okólnik ten mówiąc o dokonywaniu przez urzędy skarbowe, na podstawie przedkładanych wykazów kontroli wpłat na podatek dochodowy od uposażeń lub podatek specjalny, ma na myśli tylko te władze, urzędy, instytucje i zakłady państwowe, które nie są zwolnione od obowiązku przedkładania wykazów lub odpisów list płacy.

III. Przewidziane powołanym wyżej okólnikiem z dnia 10 czerwca 1936 r. L. D. V. 4234/1/36 czynności urzędów skarbowych polegać mają (zarówno w odniesieniu do podatku dochodowego od uposażeń, jak i podatku specjalnego):

1) w stosunku do władz, urzędów, instytucyj i zakładów państwowych, kontrolowanych przez Ministerstwo Skarbu lub izby skarbowe na:

a) sporządzeniu spisu tych władz i urzędów, znajdujących się na terenie urzędu,

b) wciągnięciu tych władz i urzędów do ewidencji (wzór Nr 108) i.p.,

c) odkontowywaniu wpłat, uskutecznionych przez te władze i urzędy do kasy urzędu skarbowego,

d) zawiadamianiu izb skarbowych o niewpłacaniu podatków,

e) merytorycznej kontroli — li tylko na podstawie przedkładanych wykazów lub odpisów list płacy — tych służbodawców, którzy nie zostali zwolnieni od składania powyższych wykazów lub odpisów list płacy albo, nie mając obowiązku, dobrowolnie je złożyli,

f) zawiadamianiu izby skarbowej o zauważonych usterkach;

2) w stosunku do władz, urzędów, instytucyj i zakładów państwowych, kontrolowanych przez urzędy skarbowe — na wykonywaniu wszystkich czynności, przewidzianych w § 289 i następnych instrukcji podatkowej.

W przypadku, gdy jakakolwiek instytucja, podlegająca kontroli urzędu, jest zwolniona od obowiązku przedkładania wykazów lub odpisów list płacy, kontrola prawidłowości wpłat musi być przeprowadzona przez urząd skarbowy na miejscu u służbodawcy, pozostałe zaś czynności powinny być uskuteczniane w sposób normalny.

IV. Przy wpłatach do kas urzędów skarbowych **podatku dochodowego od uposażeń**, wypłacanych przez władze, urzędy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa państwowe, powinni służbodawcy — ze względu na prawa poszczególnych związków samorządowych do udziału we wpływach z państwowego podatku dochodowego — bezwzględnie przestrzegać postanowień art. 15 ordynacji podatkowej, t. j. uskuteczniać wpłaty do kasy tego urzędu skarbowego, w którego okręgu pracownik ma miejsce zatrudnienia. Dlatego też na okoliczność prawidłowego przekazywania wpłat podatku od uposażeń służbowych powinny izby skarbowe — przy kontroli merytorycznej na miejscu u służbodawców, a urzędy skarbowe zarówno przy kontroli na miejscu u służbodawców, jak i przy kontroli na podstawie wykazów lub odpisów list płacy — zwracać baczną uwagę i odpowiednio instruować służbodawców, nie stosujących się do postanowień powołanego wyżej przepisu.

W tej sprawie Ministerstwo Skarbu zwraca się jednocześnie do wszystkich ministerstw o wydanie podległym im władzom, urzędom i instytucjom odpowiednich zarządzeń.

W razie stwierdzenia, że podatek został wpłacony do kasy niewłaściwego urzędu skarbowego, należy kwotę nieodpowiednio wpłaconego podatku przekazać właściwemu — według miejsca zatrudnienia pracownika — urzędowi skarbowemu, zawiadamiając go jednocześnie o dokonanym przelewie i wskazując nazwisko i adres służbodawcy oraz nazwisko i miejsce zatrudnienia pracownika.

V. Jeżeli natomiast chodzi o wpłaty podatku specjalnego, który to podatek w całości wpływa na rzecz Skarbu Państwa, nie należy podnosić kwestii w przypadkach wpłacania należności z tego tytułu do kasy tego urzędu skarbowego, w którego okręgu znajduje się władza asygnująca, chociażby poszczególni jej pracownicy byli zatrudnieni w okręgach innych urzędów skarbowych. Oczywiście w tych przypadkach właściwy miejscowo urząd skarbowy nie będzie posiadał danych o wpłaceniu podatku specjalnego przez służbodawcę i nie będzie mógł odnotować w ewidencji kwoty uiszczonego podatku. Okoliczność ta w żadnym jednak razie nie uprawnia urzędu skarbowego do żądania od odnośnej władzy, urzędu, instytucji lub zakładu przekazania należności. Urząd skarbowy powinien natomiast — gdy kontrola merytoryczna danej władzy, urzędu, instytucji lub zakładu zastrzeżona jest izbie skarbowej albo Ministerstwu Skarbu — zawiadomić o niewpłaceniu podatku izbę skarbową, która ustali, przy okazji kontroli na miejscu u służbodawcy, czy i do jakiej kasy podatek został wpłacony, a w razie gdy kontrola należy do Ministerstwa Skarbu — zawiadomi je o fakcie niewpłacenia podatku. Jeżeli zaś kontrola merytoryczna dokonywana jest przez urząd skarbowy, ustali on te dane drogą kontroli na miejscu u służbodawcy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

784

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 września 1937 r.

L. D. V. 23195/2/37

w sprawie kompetencji Komisji Odwoławczej do rozstrzygania odwołań od wymiaru opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 19 maja 1937 r. L. Rej. 6897/35.

. . . .

Również dopatrzył się Najwyższy Trybunał Administracyjny wadliwości postępowania w nierozprawieniu się z zarzutem odwołania, że opłatę na Fundusz Pracy obliczono od dochodu brutto, a nie od opodatkowanego dochodu. Skoro bowiem w myśl § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 31 marca 1933 r. (poz. 176 Dz. Ust.) obliczenie opłaty, przypadającej od adwokatów na rzecz Funduszu Pracy, uskuteczniają urzędy skarbowe, w których okręgu wymierza się podatek dochodowy, i o wysokości opłaty czyni się wzmiankę na nakazie płatniczym podatku dochodowego, to i ten zarzut odwołania, wniesionego właśnie przeciw nakazowi płatniczemu podatku dochodowego, winien był znaleźć odpowiednie załatwienie. Jeśli zaś władza pozwana w odpowiedzi na skargę twierdzi, że do rozstrzygania odwołań w sprawach opłat tego rodzaju powołana jest Izba Skarbowa, to Najwyższy Trybunał Administracyjny nie mógł podzielić tego zapatrywania. W rozporządzeniu bowiem brak jest przepisu regulującego w ten sposób właściwości instancji odwoławczej. Wprawdzie z uwagi na ustrój władz skarbowych nadrzędność hierarchiczna Izby Skarbowej nad Urzędem Skarbowym nie może ulegać wątpliwości, jednak w konkretnym wypadku sprawa winna być rozpoznana na tle przepisu § 7 rozporządzenia. Przepis ten oddaje obliczenie i pobór opłaty w I instancji Urzędom Skarbowym, wiąże to jednak wyraźnie z obliczeniem i poborem właściwego podatku dochodowego. Gdy więc rozporządzenie nie przewi-

duje oddzielnego toku instancji dla sprawy opłaty i kwestią właściwości władzy odwoławczej w ogóle się nie zajmuje, należy dojść do wniosku, że odwołanie w tej kwestii podlega rozpoznaniu tej samej władzy, która rozstrzyga odwołanie w sprawie samego podatku od dochodu, stanowiącego podstawę obliczenia opłat.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Kolanowski*,
Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o zaginięciu 5-ciu blankietów pokwitowań kasowych w okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu zaginęło 5 blankietów pokwitowań kasowych serii D. od Nr 289161 do Nr 289165, które niniejszym unieważnia się.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 17 września 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,33	89,90
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,29½	5,27
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,29½	5,27
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	292,42	290,70
Franki francuskie . . .	100 Fr.	18,16	17,66
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,00	121,20
Funty angielskie	1 Ł.	26,32	26,16
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,90
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	18,40	17,50
Korony duńskie	100 K.	117,49	116,65
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	132,23	131,25
Korony szwedzkie . . .	100 K.	135,73	134,75
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,50	22,60
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11 62	11,20
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	128,00	122,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	98,00	96,00

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	291,70	292,42	290,98
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,97	212,11
Bruksela	100 Blg.	89,15	89,33	88,97
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	11,59	11,62	11,56
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	117,49	116,91
Londyn	1 Ł.	26,25	26,32	26,18
Madryt	100 Pcs.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,97	27,77
Montreal	1 Dol.	—	5,30⅜	5,27⅞
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,29¼	5,30½	5,28
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,29½	5,30¾	5,28¼
Oslo	100 K.	—	132,23	131,57
Paryż	100 Fr.	17,96	18,16	17,76
Praga	100 K.	18,46	18,51	18,41
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,40	135,73	135,07
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,32	26,18
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	121,70	122,00	121,40
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	134,00	128,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.